

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਬੱਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9046 .

9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1974— ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 3, 8, 9 ਅਤੇ 11— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226— ਤਰੱਕੀ—ਚੋਣ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ—ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਚੋਣ' ਦਾ ਖਾਸ ਅਰਥ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਚੋਣ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ, ਬਕਾਇਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਔਸਤ ਆਰਡਰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ-ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਵਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਰਵੋਤਮ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ — ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ — ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ — ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰ—ਏ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਚੋਣ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ-ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ — ਉਸਦੇ ACR ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਸਮਝਾਇਆ—ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ—ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ—ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ। ਵਾਕਾਂਸ਼ - 'ਸੀਨੀਅਰੀ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ' ਅਤੇ 'ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ' ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11(I i) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਚੋਣ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਰਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ; ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਕਲਪ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਔਸਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(ਪਰਾ 11)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਲਈ, ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ। ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਹੈ; ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਫਾਈਲ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾ ਹੈ।

(17 ਲਈ)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਨ! ਪੋਸਟ ਦੇ. ਸਿਰਫ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 9(2) ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਥੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 11 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਗੁਮਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੌਖ ਅਤੇ ਜਾਨਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰੀਮੂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ।

(ਪਰਾ 13)

ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

- (a) 3 ਬਤੌਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪੰਜਾਬ ਹੈ;
- (b) ਅਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਤ ਸਮਝੇ;
- (c) P-1 ਤੋਂ P-11 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (d) ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (e) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (f) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;
- (g) ਦੋ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਰਾਜੀਵ ਰੈਨਾ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਪੁਨੀਤ ਕਾਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1988 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9046 ਅਤੇ 1989 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4294 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਡਾ.ਐਸ.ਐਸ.ਬੈਂਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) 1988 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 9046 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਓ ਐਗਰੀਕਲਚਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਅਗਸਤ, 1964 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪਟੀਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਮਾਹਿਰ (ਮਿੱਟੀ ਵਿਗਿਆਨ) ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਲਾਸ-2 ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਉਹ 6 ਜਨਵਰੀ 1979 ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੀ.ਏ.ਐਸ. ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੀ.ਏ.ਐਸ. ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ 'ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 27 ਮਈ, 1979 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ 'ਚੰਗੇ' ਤੋਂ 'ਸ਼ਾਨਦਾਰ' ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਰੋਸਟਰ ਦੇ 7 ਵੇਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ; ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੂੰ 6 ਜਨਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਜੀਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ 0.60 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 1.50 ਕਿਲੋਮੀਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4987 ਆਫ਼ 1078 ਰਾਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ: ਕਿ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਈ.ਐਮ.ਐਸ. ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: -

“ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੱਤਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀ-ਵੇਮਫਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਓ.ਪੀਜ਼ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਹੈ।”

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੀਸੀਐਮਆਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 'ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਹੈ: ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਘਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਇੱਥੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਤ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ -ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਨ: ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਰੁਪਏ ਹੈ। 2,500—2,750, ਜਿੱਥੇ - ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੋਸਟਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਜੋਂ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਰੁਪਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2,200—2,500 ਅਤੇ 1,775—2,10C (ਅਨਸੋਧਿਆ); ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਹੈ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ; ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਬੈਸ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ PAS ਕਲਾਸ-1 ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪੀ.ਏ.ਐਸ. ਕਲਾਸ I ਦੀ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ. 6 ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ. 12 ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1979 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 1984 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3651 ਆਫ 1981 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਬਠਿੰਡਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਕਾਸ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ: ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੇ ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ “ਔਸਤ ਤੋਂ ਘੱਟ” ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ; ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟ-ਆਈਐਚਜੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 6 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੇਦਾਗ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 16/89-79-21-CH(4)/9425 ਦੁਆਰਾ , ਮਿਤੀ 14 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ, 'ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਸ਼ਾਖਾ), ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ; ਕਿ (ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਖਾਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਵੀ. ਖਾਦ ਜ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ; ਕਿ ਮਿਸ਼ਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ; ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1988 ਵਿੱਚ ਨੋਡਲ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਬਾਰੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਮਿਸ਼ਨ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸਦਾ ਕੰਮ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਲਾਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਡਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੋਸਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੀੜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੀਕਲੇਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ! ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਅਸਾਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖੋਖਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਕਦਮ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਨੇ ਤਿੰਨ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਭੇਜਿਆ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਸ. ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ। ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਾ. ਐਸ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ 7 ਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ *ਰੈਗੂਲਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; 28 ਮਈ, 1979 ਤੋਂ, - 31 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 27 ਮਈ 1982 (ਦੁਪਹਿਰ) ਤੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। (ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)

ਸੇਵਾ (ਸ਼੍ਰੇਣੀ I) ਨਿਯਮ, 1974 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ), ਜੋ ਕਿ,—ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1989, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਮਈ, 1983 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 125 ਮਈ 28, 1987 ਤੋਂ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ; ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(5) ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ-ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਡਾ. ਐਸ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਵੱਲੋਂ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਾਲ 1962-63, 1963-64 ਅਤੇ 1964-65 ਦੌਰਾਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸੀ ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਪੀਏਐਸ ਕਲਾਸ-2 ਅਤੇ ਸਾਲ 1972 ਵਿੱਚ ਪੀਏਐਸ ਕਲਾਸ-1 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਤੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ 'ਸ਼ਾਨਦਾਰ' ਰਿਪੋਰਟ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਕਿ ਸਾਲ 1971-72 ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਚੰਗਾ' ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ 1973 ਤੋਂ 22 ਫਰਵਰੀ 1974 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਤਕਾਲੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ:-

“ਉਸਨੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।”

ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼' ਤੋਂ 'ਚੰਗਾ' ਅਤੇ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਟ ਕੀਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ 1972-73 ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਤ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਹੀ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ; ਕਿ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

(ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਬੀਸੀਨੋਊਇਡ ਜਨਜਾਤੀ) ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 7 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀ. 7 ਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਵੀਨਤਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, - 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ 6 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ 'ਤੇ 'ਸੋਸਰ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ; ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁ. ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ 253.20 ਰੁਪਏ ਵੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਉਕਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 'ਚੰਗੀਆਂ' ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ; ਕਿ 3 ਮਈ, 1960 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ: ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1984 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ, ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ; ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟਾਪ ਗੈਪ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਛੁੱਟੀ, ਤਬਾਦਲਾ apd ਲੰਬਿਤ ਜੱਗੂ ਲਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ bv ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ, ^njftr ਰਿਆਇਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ J^pt ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਤਤਕਾਲ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਐਡਹਾਕ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1981 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3651, ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ; ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: -

“1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1980 ਤੋਂ 13 ਮਈ, 1980 ਅਤੇ 17 ਜੂਨ, 1980 ਤੋਂ 26 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਮੂੰਗੀ, ਸਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਦਾਲਾਂ ਅਤੇ ਹਾੜੀ ਦੀਆਂ ਦਾਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲਈ, PPSC ਅਤੇ PAU ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਸਟਾਫ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਮੂੰਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬੀਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਹਉਮੈ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਉਹ ਫੀਲਡ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦੀ ਆੜ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਟੂਰਿੰਗ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਦਫਤਰੀ ਰੁਟੀਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਸ਼ਾਨਦਾਰ' ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਦੇ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੋਡਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਮਿਸ਼ਨ ਸਕੀਮ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਵਿਵਸਥਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ; ਕਿ ਪੋਸਟ ਐਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਇੱਕ ਚੋਣ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਜੋਂ

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਨਕਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਤਜਰਬੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਧੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ।

(7) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ 31 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ 7 ਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਮਈ, 1979 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਤਾਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 1 ਮਈ, 1983 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਾਧਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 125 ਮਈ 28, 1987 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: -

- (i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ;

- (ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਲੈਬ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;

Mukhtiar Singh Bal v. State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

- (iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ 1 ਮਈ, 1983 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - 28 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ: ਟੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਰ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਐਂਟਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ।
- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ;
- (v) ਸਾਲ 1976-77 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਗਈ 'ਸੰਸਰ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ,

(9) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਟਥੀ ਲਰਨਡਿਸਕੋ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ (ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ। ਕਲਾਸ I)। ਇਹ ਨਿਯਮ 2 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1974 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ 'ਸੇਵਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਲਾਸ I)। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ, ਅੰਕੜਾ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮਰਜ਼ਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। . ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਗੰਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਚੋਣ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੋਣ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਅੰਕੜਾ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਕਾ *A' ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ-ਆਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ: -

- (1) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ.
- (2) ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ.
- (3) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਨਕਦ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ)
- (4) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (HYVP)
- (5) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਮਲਟੀਪਲ ਫਸਲੀ)।
- (6) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ.
- (7) ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਐਗਰੀਕਲਚਰ (ਹੈਡਕੁਆਰਟਰ)
- (8) ਐਪੀਕਲਚਰ (ਬੀਜ) ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ.
- (9) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿਸਥਾਰ)।
- (10) ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਕਪਾਹ ਵਿਸਤਾਰ)।
- (11) ਬਾਗਬਾਨੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ.
- (12) ਬਾਗਬਾਨੀ (ਫਸਲਾਂ) ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ.
- (13) ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਟਿੱਡੀ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਪੌਦ ਸੁਰੱਖਿਆ)।
- (14) ਆਲੂ ਵਿਕਾਸ ਅਫਸਰ
- (15) ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਐਗਰੀਕਲਚਰ (ਤੇਲ ਬੀਜ)।

- (16) ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ.
- (17) ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਫਸਰ (ਮਲਟੀਪਲ ਕ੍ਰੌਪਿੰਗ)।
- (18) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿਖਲਾਈ ਅਫਸਰ।
- (19) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿਖਲਾਈ ਰਿਜ਼ਰਵ.

ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (1) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਇੰਪਲੀਮੈਂਟਸ)।
- (2) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਟਿਊਬਵੈੱਲ)।

ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (1) ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨੀ।
- (2) ਅੰਕੜਾ ਅਧਿਕਾਰੀ।

ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਡਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਡਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(11) 1988 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9046 ਅਤੇ 1990 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4294 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11(i) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਨਿਯਮ 11 (i) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਚੋਣ" ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਰਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਚੁਣਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ; ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਕਲਪ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ। "ਚੋਣ" ਸ਼ਬਦ ਜਾਨਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਪਰੀਮੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੇ ਕਾਡਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕਾਡਰ ਤੱਕ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤਰੱਕੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮੈਰਿਟ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ

ਜਦੋਂ ਏ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 930.

ਚੋਣ, ਯੋਗਤਾ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਗੁਮਾਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਨਿਯਮ 32 ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 28-ਬੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਚੋਣ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਸਹਿ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 'ਮੈਰਿਟ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੌਖੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਉਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਦਾ ਜੋੜ ਹੈ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਡਿਊਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦਤਾ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ। ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਦਰਜਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 28-ਬੀ ਅਤੇ 32 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਚੋਣ' ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ

(2) 1971 (2) SCC 452.

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਕੱਲੇ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਔਸਤ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ.

(12) ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11(i) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਇਆ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ: -

- (i) ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਢੇਸੀ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਾਗਬਾਨੀ।
- (ii) ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਪੁਟਸ।
- (iii) ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕਪਾਹ ਸ.
- (iv) ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ।
- (v) ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬੀਜ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ।
- (vi) ਸ਼੍ਰੀ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ, ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਦਾਲਾਂ।
- (vii) ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਸ.ਬਲ, ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਨਕਦੀ ਫਸਲਾਂ)।
- (viii) ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਜੋਸਨ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੀਕਲੇਮੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ।
- (ix) ਐਸਐਸ ਬੈਂਸ, ਗੰਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾ.

ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਡਾ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਬੈਂਸ) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 30 ਅਗਸਤ, 1988 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ।

“ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗੰਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ

ਗੰਨਾ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਬੈਂਸ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਕੋਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਸੀਡਬਲਯੂਬੀ ਜੇ. 9048/88 ਵਿੱਚ) ਤਲਬ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ: -

ਸ਼੍ਰੀ IV1 ਦੀ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ। ਐਸ ਬੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 5 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਔਸਤ ਤੋਂ ਵਧੀਆ' ਤੱਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾੜੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਾੜੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 1980-81 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਕਸ਼ਲ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦੀ ਧਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਏਸੀਐਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਐਸ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਿਕਾਰਡ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਜਰਬੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਜੂਟ ਦੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਐਸ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 1988।"

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਨੋਟਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਉਪ-ਆਧਾਰਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ। ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਹੈ; ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਫਾਈਲ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(13) ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲੜੀਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪੜਾਅ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨਿਯਮ, 9 ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਚੋਣਵੇਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹਨ *ਗੁਮਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਜਾਹਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰੀਮੂ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ, "ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ

ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ 17 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 9129-ਜੀ-56/3964 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦਾ ਉਪ-ਪੈਰਾ (iii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੋਣ • ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਹਰੇਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਅਫਸਰਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਗਲੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਲੈਬ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਲੈਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰ ਅਗਲੀ ਸਲੈਬ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਲੈਬ ਦੇ ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸ ਉਪ-ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 4044-5GS-61/23179, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ, 1961 ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 17 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ 2(i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਜਰਬੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 17 ਜੂਨ, 1960 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰ. 6468-GS-60/20806 ਰਾਹੀਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ EAAH ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟਕੂਲਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਤਰੱਕੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ

ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹਨ ਨਾ ਕਿ 'ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ' ਦਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਲਈ ਤਿੰਨ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਸਟ. ਇਹ ਦੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਚੋਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਨਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜੋ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ,

ਇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ਅਨੁਭਵ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਹਾਰ ਬਣੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 17 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਟੈਚੂ ਟਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਸ਼ਨ (i) ਅਤੇ (ii), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ।

(15) ਤੀਜੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਲਾਲ (3), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁੜਗਾਉਂ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ *ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਟੀਕ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, *ਰਣ ਸਿੰਘ ਕਲਸਨ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (5), ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ*

(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਲਾਲ, ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਟਾਈਲ ਚਰਿੱਤਰ ਰੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। 1941 ਤੋਂ 1948 ਤੱਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ

- (3) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 2086..
- (4) 1974 (1) SLR 217.
- (5) 1978 (1) S,L,R, 4§0,

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 16.25 (2) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1941 ਅਤੇ 1942 ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1944 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 1941 ਅਤੇ 1942 ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ , ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1944 ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਦਰਜਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਸੂ ਸੇਖਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 647 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ / ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਕੀ ਹੈ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ , ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹਨ।

ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀਵਾਨ ਚੂਨੀ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ

ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਜਾਂ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਲਟ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਚ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ - ਉਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਰੈਂਕ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਣ ਸਿੰਘ ਕਲਸਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਟੀਮ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(16) ਰਣ ਸਿੰਘ ਕਲਸਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਓਬਲੀ ਟੇਰੇਟਿਡ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਤੱਕ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਸਿਰਫ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ

ਅਥਾਰਟੀ ਸਨ। ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਕੱਤਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1980-81 ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੋਪਨੀਯ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ

(6) 1985 (2) ਐਸ.ਐਲ.ਆਰ. 36,

ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(18) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਪੇਸ਼ਗੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨੋਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ 'ਨਿੰਦਾ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਜੀ ਲਾਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 'ਨਿਸ਼ਾਨਾ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਜ਼ੈ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅੱਗੋਂ : ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜਾ. ਅਪੀਲ ਨੰ: 3251 oj 1986

16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ 1932 (1932 ਦਾ 9)— S. 69— ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ —ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ—ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ—ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਵਿਰੁਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਸੰਭਾਲਯੋਗ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾਮ ਹੈ